

[Boligministeren]

vist mig om, at det er den rigtige grænse at fastholde, og jeg vil også tilføje, at alle disse gode kræfter for min skyld gerne hver for sig må sige, at de havde de bedste argumenter i den forbindelse.

Må jeg gøre opmærksom på, at det ændringsforslag, som er stillet af SF og tiltrådt af socialdemokratiet, i realiteten indebærer, at man fremover ville kunne optage et realkreditlån på f.eks. 1 kr. over 20 år, og jeg kunne godt tænke mig at spørge, om det egentlig var meningen. Men jeg går ud fra, at de to partier også føler, at dette ændringsforslag er overflødigt.

Leif Hermann (SF):

Det har jo i dagens lange debat været lidt småt med indrømmelser fra regeringens side, og derfor er det så meget desto glædeligere, at fornuften en enkelt gang i løbet af denne dag får lov til at råde. Jeg takker boligministeren for det forhold, at han har taget nr. 4 i forslaget om realkreditinstitutioner tilbage. Jeg skal derfor meddele, at jeg på socialistisk folkepartis vegne tager det ændringsforslag, vi har stillet, tilbage, og jeg skal gerne fortælle boligministeren, hvad meningen med ændringsforslaget er, men det turde være klart.

Formanden:

For god ordens skyld skal jeg spørge, om noget medlem ønsker at optage ændringsforslag nr. 1, som hr. Leif Hermann (SF) netop har taget tilbaget. (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er dette ændringsforslag bortfaldet.

Knud Damgaard (S):

I anledning af boligministerens bemærkning om de meget beskedne reallån, man kunne optage efter vores ændringsforslag, vil jeg gerne sige, at vi havde taget højde for den udvikling i fattigdomspolitikken, som regeringens økonomiske politik fører med sig, og den skulle såmænd nok skabe behov for at optage mindre lån i hvert fald end det, der er det normale.

Jeg tror, der har været stor forståelse for de administrative vanskeligheder for de ministerier, der har været involveret i disse lovforslag. Det er da også en kendsgerning, at der har været nogle kvalitetsnedgange i nogle af de besvarelser, vi har fået, og enkelte af dem har nok været af en sådan karakter, at

man har spurgt sig selv, om ikke man har truffet en tilfældig person i ministeriet, som man har bedt om at svare på spørgsmålet, hvorefter departementschefen efter tofinger-systemet har skrevet det ned og ministeren har fotokopieret det, hvis hans tekniske egenskaber er udviklede nok, og ellers har benyttet duplikatoren og fået beg på fingrene, for man kan nok spørge, hvem der ellers skulle have beg på fingrene om ikke de ministre, der har forberedt disse uhyrligheder og lagt dem på folketingets bord.

Nå, lad os komme ind på det lidt mere saglige. Nationalbanken har til gengæld været godt i beredskab og har som sædvanlig besvaret fornuftige spørgsmål meget stilfærdigt og usikkert, sådan at man er akkurat lige så klog bagefter, som man var, før man fik svaret. Men det afliver i hvert fald én ting, nemlig regeringens faste forhåbning om og tro på, at også dette forslag kan medvirke til, at der finder et rentefald sted.

Dernæst har vi jo fra Håndværksrådet fået en skrivelse, som klart understreger, at dette forslag, også den nye lånegrænse fra 80 til 70 pct. på ejerskiftelån, vil påvirke nybyggeriet negativt, og når man lægger det sammen med de forhold, der ville være opstået, hvis ministeren og regeringen ikke fornuftigvis havde rettet sig efter den argumentation, vi havde lagt for dagen, var det blevet endnu værre. Nu er der måske en mulighed for at mildne nedgangen i nybyggeriet i boligsektoren gennem de forbedringer, der bliver med hensyn til fortsat at kunne foretage energibesparende investeringer.

Jeg tror, jeg tør sige på forhånd, at vi kan støtte det af boligministeren stillede ændringsforslag, men jeg kan føje til, at vi alligevel vil stemme imod lovforslaget ved tredje behandling. Det mindsker mobiliteten i arbejdskraften i boligsektoren, det betyder, at vi åbner for et gråt pantebrevsmarked, vi ellers havde fået lukket, og det vil mindske nybyggeriet. Det er årsagen til, at vi stemmer imod ved tredje behandling.

Svend Åge Petersen (KF):

Der er i lovforslaget bestemt ikke lagt skjul på, at hovedsigtet med netop dette lovforslag og den samlede lovpakke er at begrænse forbruget. Det forbrug, der i 1984 var medvirkende til et meget uønsket højt under-